

som fungerer godt, skal væk. Det skal være derfra, det udgår, og det er også dér, kommunerne skal henvende sig. Det kommer vi jo til om lidt, men jeg er altså også glad for, at der bliver lagt vægt på det.

Så er der diskussionen, problemet, eller hvad det nu er, om, hvornår man kan få tidsubegrænset ophold i Danmark. Andre har jo sagt, at det vel ikke er efter forslaget fremsættelse, men man kunne jo udmærket begynde at regne det ud fra den dag, en flygtning kom til Danmark, og så se, hvor længe sagsbehandlingen varer; for nogle tager den jo længere tid end for andre.

Jeg mener, vi er nødt til lige at gennemgå det, og så kunne vi måske også se på, hvor mange der efter 3, 4, 5 år, eller hvad man nu bestemmer, i det hele taget kan få lov til at vende tilbage til det land, de kommer fra; det tæller vel også med i den forbindelse.

Som sagt mener jeg, at der om en række ting omkring integration skulle være mulighed for at komme frem til et forlig også med De Konservative.

Jeg var knap så glad for fru Pernille Frahms indlæg. Jeg synes, det var sådan lidt skrappere, end jeg havde regnet med. Nu kan jeg selvfølgelig regne med så meget, men jeg synes, der var for lidt, fru Pernille Frahm fandt var godt i det, vi her har fremlagt. Det er jeg lidt ked af, og jeg har siddet og læst de fine udtalelser fra sidste gang, vi fremlagde det. Det var ganske vist en anden ordfører, men alligevel synes jeg, SF's synspunkter var lidt mere positive. Men det er jo så ét, noget andet er, hvad man måske vil være med til at beslutte senere hen.

Jeg begyndte med at svare på det væsentlige af det, som jeg synes fru Pernille Frahm sagde, nemlig om, at vi ikke sådan bare frit ud i luften har fremsat et lovforslag, som ingen sammenhæng havde med, hvad der tidligere er foregået i ministeriet. Det er hermed sagt.

Så kan jeg godt på det her tidspunkt sige lidt om integrationsydelsen, som flere og ikke mindst SF og Enhedslisten jo har taget op. Vi har fremsat et forslag, som for en række af dem, der kommer, og måske for den største del vil betyde lavere ydelse, men jeg skal understrege, og det er måske mest til hr. Søren Søndergaard, at folk, der er kvæstet af forskellige voldsomme begivenheder, inden de kommer her til landet, jo ikke er omfattet af den bestemmelse. De skal behandles ifølge de almindelige bestemmelser

om ydelser til danske statsborgere, og det står også i bemærkningerne til forslaget.

En ting, der måske ikke har været understreget så meget, er, at for mange vil denne ydelse være så motiverende, at når de virkelig kommer i gang med lære dansk og samfundskundskab og forhåbentlig finder en arbejdsplads eller en praktikplads, vil der også være mulighed for, at de, som har fået asyl, kan tjene flere penge end det, som ydelsen giver.

Jeg hørte, at der blev læst op fra, hvad Kommunernes Landsforening havde sagt, og det har jeg altså også et resumé af her. Jeg har set den oprindelige udtalelse og mener ikke, at Kommunernes Landsforening som sådan har sagt, at det er forkert, vi indfører en lav ydelse, men at det, de kommenterer, måske netop er det, som også hr. Bendt Bendtsen var inde på, at der gives for lidt til boliger. Jeg tror, det er i den henseende, det er sagt; det er ikke en direkte bedømmelse af, at vi nu indfører en særlig ydelse for flygtninge. Jeg har også hørt, at man har sagt, det skal sammenlignes med ydelsen til studerende og andre.

Jeg er enig i, at det her mere ligner en anden situation, men det kommer det altså også til at være for mange, og jeg er overbevist om, at det leje, vi har fundet frem til, hvor vi faktisk tilbyder så mange andre gode ting, er noget, der vil blive opfattet af de fremmede som en positiv holdning.

Jeg har ikke så forfærdelig mange bemærkninger til fru Pia Kjærsgaard, for så langt fra hinanden som fru Pia Kjærsgaard og det her lovforslag er, kan der altså ikke knyttes nogen forbindelse, så vidt jeg kan se.

Jeg bemærkede, at fru Pia Kjærsgaard – det var før hendes hovedindlæg – talte om de mange i Tåsingegade i København. Da kom jeg til at tænke på, at det kunne være, at Dansk Folkeparti nu også synes, at der er lidt for mange i København, så de skulle fordeles lidt bedre, end de er blevet hidtil. Hvis det er det, der ligger bagved, er det jo en vis form for imødekomme af det, vi taler om: en bedre fordeling. Men det må jo så være et spørgsmål.

Jeg er meget ked af, at man stadig væk skal høre om den skræk og frygt byggende på 30 mia. kr. og på, hvad jeg har sagt som borgmester. I øvrigt var jeg ikke borgmester i 1980. Det blev jeg først i 1982. Så hvis jeg har sagt noget, må det have været i en anden egenskab. Jeg husker det ikke selv.